

Lasse-lanta

Ví - tr při - vál čas pod - zim - ní, lé - to od - chá - zí zas ně - kam
spát. Tó - ny ba - rev - né kra - jem zní, lis - tí za - cí - ná
do - hně - da, do - ru - da, do - zla - ta pís - nič - ku hrát. Ná - hle pa - pr - sek
slu - neč - ní s ná - la - dou smu - teč - ní na tvá - ři víc ne - chce hřát.

Vítr přivál čas podzimní,
léto odchází zas někde spat.
Tóny barevné krajem zní,
listí začíná dohněda, doruda,
dozlata písničku hrát.
Náhle paprsek sluneční
s náladou smuteční
na tváři víc nechce hřát.

Vítr přivál čas podzimní,
listí dopadá na holou zem.
Tažní ptáci jsou neklidní,
rána šedivá, vzduch chladný, svítání,
smrákání voní mrazem.
Kolem zříš jenom běl a šed,
bláto, déšť, sníh a led,
víc slunce nepřijde sem.

Nolëwen/JC